

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/59/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111010776
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8111010776.28

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Vorobela a prísediacich Heleny Schnírerovej a Róberta Čížika na hlavnom pojednávaní konanom v Prešove dňa 19. júna 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodzuje obžalovaných:

X/ B. R., N.. X.X.XXXX M. W.Y., C. A. W., Č.. P. Č.. XXXX/XX,

X/ Q. K., N.. XX.X.XXXX M. Ž., C. A. Ž., V. R., R. Č.. XX/XX,

X/ V. W., N.. XX.X.XXXX M. V., C. A. S., X. Č.. XXXX/X,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1 Pv 835/07, pre skutky kvalifikované v bode:

I. ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a) Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

II. prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

ktoré mali spáchať tak, že:

I. obž. B. R. a obž. Q. K.

- obaja obžalovaní v období od 11.8.2005 do 14.9.2007 v W. v sídle spoločnosti K. B., B.. T.. Y.. W., L.. A. Č.. XX, po vzájomnej dohode, obž. B.M. R. ako zamestnanec uvedenej spoločnosti a zodpovedný pracovník nákupu drevnej hmoty celkom v 333 prípadoch potvrdil odtlačkom pečiatky tejto spoločnosti a svojim podpisom dodacie listy na dodávky drevnej hmoty vyhotovené obž. Q. K., súkromným podnikateľom podnikajúcim ako živnostník pod obchodným menom Z. so sídlom v Ž. - V. R., L.. R. Č.. XX/XX a zaevidoval jej príjem v celkovom množstve 29.243 priestorových metrov, pričom táto drewná hmota v uvedenom objeme v skutočnosti nebola zo strany obž. Q. K. pre spoločnosť K. B., s.r.o. dodaná, pričom na základe takto neoprávnene potvrdených dodacích listov obž. Q. K. vystavoval faktúry, do ktorých zahrnul aj uvedené nezrealizované dodávky a tieto faktúry zasielal na preplatenie spoločnosti K. B., B.. T.. Y., čím takto vylákal od tejto spoločnosti úhrady týchto faktúr v celkovej sume 9.924.960,- Sk ku škode spoločnosti K. B., B.. T.. Y., W.

II. obž. B. R. a obž. V. W.

- obaja obžalovaní v období do 7.12.2006 do 3.9.2007 v W. v sídle spoločnosti K. B., B..T.Y., W. N. L.. A. Č.. XX Y. B. R., ako zamestnanec tejto spoločnosti a zodpovedný pracovník nákupu drevnej hmoty v celkom 88 prípadoch potvrdil odtlačkom pečiatky tejto spoločnosti a svojim podpisom dodacie listy na dodávku drevnej hmoty vyhotovené obž. V. W., súkromným podnikateľom s miestom podnikania v S., L.. X. Č.. X a zaevidoval jej príjem v celkovom objeme 2.781,5 priestorových metrov, pričom táto drewná hmota v uvedenom objeme v skutočnosti nebola zo strany obž. V. W. pre spoločnosť K. B., B.. T.Y. v skutočnosti dodaná, pričom na základe takto neoprávnene potvrdených dodacích listov Y. V. W. vystavoval za svoju firmu faktúry, v ktorých do predmetu fakturácie zahrnul aj uvedené nezrealizované dodávky a tieto faktúry zasielal na preplatenie spoločnosti K. B., B.. T. Y., čím takto vylákal od uvedenej spoločnosti úhrady týchto faktúr v celkovej sume 668.168,- Sk ku škode spoločnosti K. B., B.. T. Y. W., pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku o d k a z u j e poškodeného U. V. B., B..T.Y., A. Č.. XX, W., J.Č. XX XXX XXX, právneho nástupcu K. B., B..T.Y., A. Č.. XX, W., J. XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 13.6.2011 bola podaná na obž. B. R., Q. K. P. V. W. obžaloba pre obzvlášť závažný zločin podvodu § 221 ods.1,4 písm. a/ Trestného zákona a iné, na tom skutkovom základe, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Dňa 16.4.2011 súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým všetkých obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil, pretože mal za to, že nebolo dokázané, že sa stali skutky pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Dňa 20.11.2014 Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 2To/35/2014 zrušil vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 25.1.2016 súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým opätovne všetkých obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil, pretože mal za to, že nebolo dokázané, že sa stali skutky pre ktoré sú obžalovaní stíhaní.

Dňa 20.4.2016 Krajský súd v Prešove, uznesením sp. zn. 2To/12/2016 opätovne zrušil vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov tak ako sú menovito uvedený nižšie, súdnych znalcov J.. Q. C., J.. Š. H., J.. C.P. V. W., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania, ako aj prečítaním pripojených listinných dôkazov.

Po poslednom vrátení veci, súd doplnil dokazovanie, tak, že do konania pribral ako súdnych znalcov J.. Š. H., znalca z odboru lesníctva, odvetvie spracovanie dreva a J.. C. V. W., znalca z odboru preprava, odvetvie preprava, špedícia a zasielateľstvo, ktorí následne vo veci podali znalecké posudky.

Uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2To/12/2016 zo dňa 20.4.2016, bolo nariadené prvostupňovému súdu, aby do konania pribral súdneho znalca, ktorý by vyhodnotil stupeň opotrebovateľnosti jednotlivých dodacích listov. Súd v tomto smere zistil, že v rámci Slovenskej republiky, neexistuje žiadny subjekt, ktorý by takúto znaleckú činnosť mohol vykonať. Z tohto dôvodu má preto zato, že z objektívnych príčin sa nedá zrealizovať predmetný pokyn druhostupňového súdu.

Obžalovaní vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že nie je pravdou to, čo sa im v obžalobe kladie za vinu. Y. B. R. uviedol, že nikdy nepodpísal dodacie listy, ktorými by potvrdzoval prevzatie fiktívnych dodávok drevnej hmoty od jednotlivých dodávateľoch. Vždy potvrdil iba príjem takého množstva drevnej hmoty, ktorý zodpovedal reálnej skutočnosti. So spoluobžalovanými sa na ničom nekalom nedohodol.

Obž. Q. K. P. V. W. takisto odmietli, že by sa s R. dohodli, na tom čo tvrdí obžaloba. Do K. dodávali riadne drevnú hmotu. Fakturáciu jednotlivých dodávok, robili na základe dodacích listov, ktoré im zo strany K. boli zodpovedným pracovníkom potvrdzované. Pracovníci K. skontrolovali objem dodanej hmoty a potom na dodacom liste uviedli, aké množstvo dodávky potvrdzujú. Na základe uvedeného potom vystavili jednotlivé faktúry o dodávke drevnej hmoty. Obidvaja zhodne uviedli, že nikdy nefakturovali fiktívnu dodávku.

Obžaloba postavila obžalobu hlavne na skutočnosti, že na základe vykonaného auditu bolo zistené, že o niektorých dodávkach drevnej hmoty, ktoré mali byť prijaté na drevosklade podľa potvrdených dodacích listov, chýba zápis v evidencii na vrátnici, že s takouto dodávkou prešlo nakladené auto cez vrátnicu. Obžaloba tvrdí, že v rozhodnom období muselo byť zapísané každé jedno nákladné auto s dodávkou drevnej hmoty, tak na vrátnici ako aj na drevosklade. Pokiaľ sa tak nestalo, to má nasvedčovať tomu, že zodpovedný pracovník, v tomto prípade obž. R., potvrdzoval prijatie fiktívnych dodávok.

V tejto súvislosti sa súd musel vysporiadať s otázkou, či evidencia prichádzajúcich nákladných vozidiel na vrátnici K., bola vedená riadnym spôsobom, tak ako to tvrdí obžaloba. Či naozaj, každé jedno motorové vozidlo, ktoré sa v istom reálnom čase nachádzalo v areály K., bolo aj v skutočnosti zapísané v tejto evidencii, že v tomto reálnom čase sa tam skutočne nachádza.

Na objasnenie tejto otázky súd vykonal dokazovanie výsluchom tých osôb, ktoré v rozhodnom čase vykonávali funkciu vrátnika a bolo ich pracovnou povinnosťou, viesť takúto evidenciu. Takisto súd vypočul určitú náhodnú vzorku vodičov nákladných motorových vozidiel, ktorí v tom čase realizovali dodávku drevnej hmoty do K..

Svedkovia P. A., Š. Q., W. A., F. E., X. K., Q. K., V. K., B. V., H. B., W. Š.M., V. P., Q. A., Q. X., ako pracovníci K., vykonávajúci funkciu vrátnika, vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní zhodne uvádzali, z väčšou či menšou istotou, že všetky vstupujúce nákladné vozidlá do areálu K. zapisovali do príslušnej evidencie, resp. že si nepamätajú žeby nejaké auto do tejto evidencie nezapísali.

Naopak svedok T. K. uviedol, že on niekedy nezaevidoval vstupujúce nákladné auto z dodávkou materiálu do areálu K.. Mal vedomosť o tom, že niektoré vozidlá neboli zaevidované ani jeho kolegami. On to zistil vtedy, keď sa zmenila pracovná zmena a zrazu počas jeho zmeny bolo na výstupe z K. auto, ktoré nebolo pracovníkmi predchádzajúcej zmeny zaevidované. Skutočnosť, že niektoré vozidlá nezaevidoval vysvetľoval tým, že sa to stávalo z dôvodu pracovnej zaťaženia. Takto svedok vypovedal už pri prvej svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 24.9.2010 tak aj na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2013.

Čo sa týka výpovede týchto svedkov, vrátnikov súd považuje za potrebné uviesť, že nemožno spochybňovať bez ďalšieho výpoved' svedka K., ktorý ako jediný z vrátnikov uvádzal, že skutočne niekedy nezapisoval autá do evidencie, tak ako to bola jeho povinnosť a že tak robili aj jeho kolegovia. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané tvrdenie obžaloby, že je tu vysoká pravdepodobnosť, že svojou výpoveďou chce zbaviť trestnej zodpovednosti jednotlivých obžalovaných, a to z dôvodu, že obžaloba ani len nenaznačila reálny motív takéhoto konania. / napr. že tak mohol konať z dôvodu blízkeho vzťahu ku niektorému z obžalovaných alebo za finančnú odmenu alebo že bol obžalovanými niečím vydieraný/. Takisto žiadny z vykonaných dôkazov, čo i len nenaznačuje, že motívom takejto výpovede svedka, by mohla byť pomsta svojmu bývalému zamestnávateľovi, pretože s ním poškodený ako zamestnávateľ okamžite neukončil pracovný pomer, resp. nebol prepustený z pracovného pomeru, ale jeho pracovný pomer bol dňa 30.6.2008 ukončený dohodou. (vyjadrenie poškodeného zo dňa 5.10.2016 čl. 1243)

Keby súd prijal takýto argument obžaloby, potom by musel takisto u ostatných vypočutých vrátnikov hovoriť o vysokej pravdepodobnosti, že vypovedali, že vždy zapísali každé jedno vozidlo do evidencie, iba zo strachu, že pokiaľ by vypovedali opak, tak by ich mohol ich súčasný resp. bývalý zamestnávateľ, t.j. poškodený postihnúť, či už rozviazaním pracovného pomeru alebo uplatnením náhrady škody za to čo spôsobili, keď porušili svoju povinnosť, ktorá im vyplývala z uzatvoreného pracovného pomeru.

Súd tieto výpovede hodnotil v zrkadle ďalších vykonaných dôkazov.

Ide najmä o Vnútornú audítorskú správu vypracovanú dňa 30.11.2007 / čl. 179 až 210 /. Podľa zistenia č.11 vyplýva, že vstupná brána je slabo zabezpečená. Nerobí sa menná vstupná ani výstupná evidencia externých pracovníkov od dodávateľov. Toto zistenie, je v priamom rozpore s tým, čo uvádzali svedkovia F. E. P. Š. Q., že oni ako vedúci vrátnice nezistili v evidencii, ktorá sa viedla žiadne nedostatky.

V tejto správe je ďalej výslovne uvedené, že je potrebné nainštalovať bezpečnostné kamery, upraviť interné predpisy a zabezpečiť vyškolenie pracovníkov s tým, že budú dodržiavať predpisy. Súd z takéhoto konštatovania vyvodzuje, že samotný poškodený t.j. K., mal zato, že jeho pracovníci nedodržiavajú predpisy a je potrebné to zmeniť. Samotný poškodený teda spochybňuje vierohodnosť výpovedí svojich pracovníkov, ktorí boli vypočutí ako svedkovia v tejto trestnej veci a ktorí pred súdom tvrdili, že si svoje povinnosti riadne plnili.

Z výsluchu svedkov - vodičom motorových vozidiel, ktoré vstupovali do areálu K., a to B. K., V. H., L. H., B. V., V. W., V. T., Q. C., M. M., L. W., V. M. P. P. Š., mal súd za preukázané, že títo bez pochyb nemôžu potvrdiť, či skutočne ich nákladné vozidlo, bolo alebo nebolo riadne zaregistrované, do príslušnej evidencii na vrátnici. Títo svedkovia popisovali akým spôsobom komunikovali s vrátnikmi, čo všetko oni kontrolovali, a že následne si títo vrátnici niečo zapisovali. Avšak ani jeden z nich neuviedol, že to čo si vrátnici zapísali, aj on ako vodič následne odkontroloval. Na základe uvedeného má preto súd zato, že títo šoféri bez pochyb nemôžu potvrdiť, či skutočne ich jednotlivé jazdy boli alebo neboli riadne zaevidované na vrátnici. Táto skutočnosť by sa dala overiť iba v tom prípade, keby im vrátnici vydali kópiu záznamu, ktorý urobili v evidencii.

Na druhej strane, niektorí z týchto svedkov - P. Š., L. W., V. M. uvádzali, že do areálu K. boli vpustení bez toho, žeby komunikovali s vrátnikom. Niekedy videli, že do areálu bolo vpustených viacej áut naraz.

V tejto súvislosti súd nesúhlasí s tvrdením obžaloby, že keď svedkovia uvádzali, že vždy vošli do areálu poškodeného potom ako im vrátnik otvoril závoru, že to znamená, že vrátnik písomne zaevidoval každé jedno vozidlo, ktoré vošlo do areálu K..

Vykonaním dokazovaním mal súd za skutočne preukázané, že jednotliví vodiči vošli do areáli poškodeného vždy za situácie, že im vrátnik otvoril závoru. Iná možnosť nie je ani možná, napr., že by vodič so svojim vozidlom prerazil túto závoru alebo, že by táto závoru bola permanentne otvorená a vozidlá by prechádzali z verejnej komunikácie do areálu poškodeného kontinuálne bez zastavenia.

V tomto smere však nemá súd zato, že samotné otvorenie závory automaticky znamenal zápis do evidencie prichádzajúcich vozidiel, ktorá sa viedla na vrátnici. Táto evidencia sa nevedla v žiadnej automatizovanej forme, to znamená že každý jeden zápis musel urobiť vrátnik ako fyzická osoba, ručne. Bolo len na ňom, že keď otvoril závoru, či vypísal príslušné údaje ohľadom vchádzajúceho vozidla. Bola to teda jeho slobodná vôľa a jeho samostatné rozhodnutie, či urobí alebo neurobí príslušný zápis. Otvorenie závory nevedlo jeho ruku a fyzicky ho nenútilo aby takýto zápis urobil. Tak ako je to teda uvedené vyššie, súd nemá za preukázané, že skutočne každý jeden vrátnik ku každému jednému vozidlu robil vždy zápis v príslušnej evidencii.

Svedok Q. Y., vodič nákladného vozidla, ktorým obžalovaný Q. K. dodával štiepku poškodenému v prípravnom konaní uviedol, že niekedy v noci, alebo skoro ráno sa stalo, že pracovník na vrátnici od neho nechcel dodací list, alebo mu otvoril závoru bez toho, aby mu dodací list ukazoval. Na hlavnom pojednávaní dňa 21.3.2012 uvádzal, že v niektorých prípadoch sa stalo, že vošiel do areálu poškodeného bez toho, aby bol kontrolovaný na vrátnici, a bolo to asi v 20% prípadov. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.1.2016 uviedol, že v týchto svojich vyjadreniach nevidí žiadny rozpor.

Po vyhodnotení jeho jednotlivých výpovedí má súd zato, že skutočne v jeho vyjadreniach nie je žiadny rozpor. Jeho vyjadrenie zo dňa 21.3.2012, keď uviedol, že ho nekontrolovali v 20 % prípadoch je súlade s tým, keď v prípravnom konaní uviedol, že na vrátnici od neho „niekedy“ nechceli dodací list, resp. že ho pustili bez toho aby ukázal dodací list. Práve pod slovo „nekontrolovali“, súd subsumuje tieto jeho vyjadrenia, t.j. že ho vrátnici do areálu pustili bez toho, aby videli dodací list, t.j. že nekontrolovali čo vlastne vezie. Výraz „niekedy“ plne korešponduje s výrazom „v 20 %“, a nie je s ním absolútne v žiadnom rozpore.

Súd vykonaným dokazovaním nemal za preukázané, žeby v rozhodnom čase bola vykonaná reálna, fyzická kontrola, či skutočne sa v danom čase nachádzajú v areály K. iba tie vozidlá, ktoré sú zapísané v evidencii na vrátnici.

Na základe uvedeného preto súd uzatvára, že má oprávnené pochybnosti o tvrdenej skutočnosti, t.j. že evidencia na vrátnici bola v rozhodnom období vedená na 100%. O tom svedčí aj skutočnosť, že u poškodeného chýba evidencia príchodov a odchodov vozidiel za obdobie od 15.3.2007 do 4.4.2007.

Evidencia vedená na vrátnici, teda súdu neposkytuje nespochybniteľný fakt, že skutočne ak nejaké vozidlo v nej nie je zapísané, že sa nemohlo nachádzať v areály K..

Súd ďalej skúmal, či na základe iných vykonaných dôkazov, by mohol prijať záver, že skutočne obž. R., potvrdzoval za K., prevzatie drevenej hmoty, ktorá v skutočnosti na drevosklad nebola dodaná.

Obžaloba nevyprodukovala žiadny iný priamy dôkaz, ktorý by nasvedčoval tomu, že skutočne obž. R., toho a toho dňa, potvrdil odtlačkom pečiatky a svojim podpisom, dodací list na dodávku drevenej hmoty v konkrétnom množstve, vyjadrenom v objemovej jednotke priestorový meter, hoci v skutočnosti v takomto objeme, takýto materiál fyzicky dodaný nebol. Súd za takýto dôkaz nepovažuje znalecký posudok č.1/2009 súdneho znalca J.. Q. C.K., znalca z odboru ekonómia a manažment z dôvodu, že tento neskúmal túto otázku, ale vyjadroval sa k tomu, v akej celkovej sume, boli uhradené faktúry Y.. K. P. W. o ktorých poškodený tvrdí, že boli vystavené na základe dodacích listov, ktorými mali byť potvrdené obž. R. fiktívne dodávky. Ide čisto iba o účtovný posudok.

V tejto súvislosti má súd zato, že orgány činné v trestnom konaní, nekriticky prevzali ako vlastné, podstatné tvrdenia poškodeného vo vzťahu k žalovanej veci. Je potrebné zdôrazniť, že z výpovedí svedkov Y. K. P. B. N., autorov vyššie uvedeného auditu vyplýva, že audit vykonali iba na vzorke náhodne vybraných dodávateľov v počte 5 až 6 pri celkovo 30 dodávkach. Následne zistili určité nezrovnalosti práve u K. P. W., a preto sa zamerali na preskúmanie ich všetkých dodávok za predmetné obdobie. Zároveň tento audit zistil množstvo nedostatkov aj v iných oblastiach podnikania poškodeného. Z tohto dôvodu bolo preto na mieste, preveriť možné fiktívne dodávky ohľadom všetkých dodávateľov drevenej hmoty za rozhodné obdobie.

Súd má za vyvrátené tvrdenie poškodeného, ktorý si osvojila aj obžaloba, že v čase keď Y.. R. nebol prítomný na pracovisku, ku žiadnym fiktívnym dodávkam nedochádzalo. To je v priamom rozpore zo zistením súdneho znalca, že dňa 24.4.2007 malo podľa vyjadrenia poškodeného dôjsť zo strany Y.. W. k fiktívnej dodávke, hoci podľa ďalšieho tvrdenia poškodeného zo dňa 12.4.2012 / čl. 815 / nebol v tom čase obžalovaný R. pre PN na pracovisku. Vierohodnosť tvrdení poškodeného znižuje aj skutočnosť, že v priebehu súdneho konania, si už písomným podaním zo dňa 12.4.2012, neuplatnil náhradu škody práve za údajnú fiktívnu dodávku zo dňa 24.4.2007, tak ako bola identifikovaná súdnym znalcom.

Podľa názoru súdu je obžalovaný stíhaný aj za obdobie od 15.3.2007 do 14.4.2007, pretože toto obdobie je v bode 1. obžaloby zahrnuté v období od 11.8.2005 do 14.9.2007 a v bode 2. obžaloby v období od 7.12.2006 do 3.9.2007.

V tejto súvislosti súd dodáva, že mu bola a je známa jedna zo základných zásad trestného konania, že trestné stíhanie je možné len na základe obžaloby podanej prokurátorom /obžalovacia zásada /. Na druhej strane, pokiaľ prokurátor jednoznačne tvrdí, že iba vtedy malo dochádzať k fiktívnym dodávkam, keď iba obžalovaný R. vykonával svoju pracovnú činnosť, bolo jeho povinnosťou resp. povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 ods.10 Tr. poriadku s rovnakou starostlivosťou objasniť skutočnosti svedčiace aj v prospech obžalovaného, t.j. či aj počas služby inej osoby, malo alebo nemalo dochádzať k fiktívnym dodávkam, resp. k či k takýmto dodávkam nemalo dôjsť aj v inom, ako žalovanom období. Táto skutočnosť v prípravnom konaní nebola vôbec objasnená a práve naopak v konaní pred súdom bolo preukázané, že aspoň v jednom prípade malo dôjsť podľa tvrdenia obžaloby k fiktívnej dodávke aj vtedy, keď bol obžalovaný R. práceneschopný a nebol na pracovisku.

Obžaloba podľa názoru súdu nevykonala príslušné objasňovanie, v snahe vyhnúť sa riziku, že skutočne by boli zistené údajne fiktívne dodávky aj pri iných pracovníkov drevoskladu poškodeného aj v inom, ako žalovanom období. V tomto prípade by bol ohrozený jeden z hlavných argumentov obžaloby, že v

čase keď obž. R. nebol prítomný na pracovisku, ku žiadnym fiktívnym dodávkam nedochádzalo. / koniec koncom tento argument ma súd za vyvrátený tak ako je to uvedené vyššie/.

Spolu s obž. R. na pracovisku drevosklad, na rovnakej pozícii pracoval aj M. B. P. V. H.. Títo vo svojich výpovediach uvádzali, že sa s obž. R., na tomto pracovisku striedali na zmeny, a že z tohto dôvodu nemohli vidieť, žeby obž. R. niekedy podpísal prijatie fiktívnych dodávok. Oni nikdy tzv. fiktívne dodávky nepodpísali. Toto ich tvrdenie súd nemohol preskúmať, vzhľadom na skutočnosť, že predmetom vnútornému auditu neboli všetky dodávky drevnej hmoty na pracovisko drevoskladu. Preto súd len na základe skutočnosti, že tzv. fiktívne dodávky boli zistené iba u obž. R. a nie u týchto svedkov, nemôže bez ďalšieho uzatvoriť, že to preukazuje vinu obžalovaného.

Svedok Q. K., priamy nadriadený obž. R.Á. uviedol, že každý mesiac sa na drevosklade, vykonávala inventúra, keď sa porovnával zistený stav fyzickou kontrolou, s tým čo bolo uvedené v záznamoch. Nikdy pri týchto inventúrach neboli zistené nejaké nedostatky, t.j. že by chýbala určitá drevná hmota v určitom objeme, vyjadrenom v jednotke priestorového metra. Ďalej uviedol, že pokiaľ by bolo zistené, že chýba drevná hmota o objeme okolo 2.000 priestorových metrov, určite sa to dalo zistiť. Toto jeho tvrdenie súd stavia do protikladu s tvrdením poškodeného, že v mesiaci júl 2007 malo dôjsť k fiktívnym dodávkam drevnej hmoty v rozsahu 2.000 prm a v auguste 2007 v rozsahu 2486 prm. Pokiaľ by skutočne takéto množstvo chýbalo je nepochybné, že svedok K. ako nadriadený obž. R., by to zistil. Poškodený ani obžaloba súdu vôbec neuvádzali, prečo tomu tak nebolo.

Tento svedok ďalej tvrdil, že potom ako vypracované závery auditu, sa telefonicky spojil s obžalovaným R., ktorý mu mal potvrdiť, že v priebehu posledného roka potvrdzoval fiktívne dodávky pre Q. K. - Z., a že tak robil iba pre neho.

Obžalovaný R. pri konfrontácii uviedol, že určité telefonáty ohľadom dodávok od K. boli, avšak on sa žiadnym spôsobom k fiktívnym dodávkach v týchto telefonátoch nepriznával.

Súd nemá pochybnosť o vierohodnosti výpovede svedka K., pretože nezistil dôvod, pre ktorý by mal tento svedok vypovedať inak, ako si to pamätá. Na druhej strane, je tu tvrdenie obžalovaného R., že on sa v týchto hovoroch nepriznával k podpisovaniu fiktívnych dodávok. Keďže však obsah rozhovoru nepotvrďuje žiadny iný priamy dôkaz resp. osoba, súd ma pochybnosti o tom, čo vlastne odznelo v týchto telefonátoch. Obžalovaný R. sa v týchto telefonátoch, mal podľa svedka K. vyjadriť, že dodávky od firmy Z. boli fiktívne. Obžalovaný svedkovi teda nemal uvádzať, že v koľkých prípadoch sa to malo stať a v akom množstve, a preto súd ani nemôže iba na základe tohto dôkazu ustáliť, že obžalovaný R. mal takto potvrdiť svedkovi K., že poškodenému spôsobil škodu v celkovej výške 10.593.128,-Sk. Ide o nepriamy dôkaz a iba na jeho základe súd nemôže bez ďalšieho, jednoznačne prijať záver o vine obž. R. resp. všetkých obžalovaných v zmysle obžaloby.

Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že aj dôkazy, ktoré boli vykonané po poslednom vrátení veci z krajského súdu, tak ako je to uvedené nižšie, vôbec nenasvedčujú vine obžalovaných. Práve naopak, dôvodné pochybnosti súdu o ich vine len posilnili.

Ďalej obžaloba tvrdí, že medzi obž. R. P. Y. K. P. W. bola uzatvorená akási vzájomná dohoda, na základe ktorej mali všetci obžalovaní konať tak, ako im to kladie za vinu obžaloba.

Obžaloba pred súdom, neprodukovala žiadne dôkazy, na základe ktorých by súd mohol uzavrieť kde, kedy a na čom konkrétne sa mali účastníci tejto dohody dohodnúť. Neboli produkované ani dôkazy, práve prečo medzi týmito obžalovanými mala byť uzatvorená táto dohoda, ako medzi sebou komunikovali pri tom čo sa im kladie za vinu a v akom pomere si mali rozdeliť zisk z tejto činnosti. Oboznámenými záznamami o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke z mobilov obžalovaných, resp. ich blízkych, súd nemal za preukázané, že by títo boli medzi sebou v telefonickom kontakte. Obžaloba úplne ponechala stranou zodpovedanie otázky, kde nakoniec mali skončiť takto získané finančné prostriedky veľkého rozsahu, prevyšujúcu sumu 10.000.000,-Sk. Nebolo preukázané, žeby obžalovaní žili „ nad svoje pomery“.

Podľa obžaloby o vine obžalovaných svedčí aj tá skutočnosť, že znalec J.. C. v rámci znaleckého skúmania podal znalecký posudok č. 1/2009, pričom zistil, že zo strany obžalovaného K. nebola dodaná

drevná hmota pre spoločnosť K. v celkovej sume 10 601 870,- Sk bez DPH a od obžalovaného W. v hodnote 683 006,- Sk bez DPH. Ďalej zo znaleckého posudku vyplynulo, že ak znalec porovnal u obž. K. na základe ním predložených faktúr jeho nákup drevnej hmoty za sporné obdobie a následný predaj spoločnosti K., zistil, že za sporné obdobie obž. K. predal o 6 470,79 priestorových metrov viac ako nakúpil, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 2 796 775,30 Sk bez DPH. To isté platí aj pre obžalovaného W., ktorý za sporné obdobie mal predčať o 259,20 priestorových metrov viac drevnej hmoty ako nakúpil, čo vyjadruje suma 61 754,43,- Sk bez DPH. Tento znalec konštatoval, že pre obžalovaných bola dodávaná drevná hmota, v rôznych formách a jej množstvo bolo definované v rôznych jednotkách. Preto pre prepočet množstva drevnej hmoty, ktorú dodali jednotliví dodávatelia obžalovaným K. P. W., použil koeficient prepočtu v hodnote 1 prn. = 0,64 m³.

Na objasnenie otázky v akom množstve bola v rozhodnom období dodaná obžalovaným K. P. W. drevná hmota, súd pribral do konania súdneho znalca J.. Š. H., znalca z odboru lesníctva, odvetvie spracovanie dreva.

Z podaného znaleckého posudku č. 6/2017 (str. 32-37) vyplýva, že po prepočte jednotlivých jednotiek, v ktorých bola dodaná drevná hmota obom týmto obžalovaným v rozhodnom období na jednotku priestorový meter, možno konštatovať, že:

- obž. K. bolo bez pochyb dodaná drevená hmota o objeme 112.599,472 prn, s pochybnosťami od 619,5 prn do 1.115 prn.
- obž. W. bolo bez pochyb dodaná drevená hmota o objeme 9.126 prn.

Na základe znaleckého posudku znalca J.. H., má súd za vyvrátené tvrdenie znalca J.. C., tak ako to tento uviedol na strane 38 a 39 svojho posudku, že obžalovaným bolo dodané menšie množstvo drevnej hmoty, ako množstvo, ktoré vzápätí dodali svojim odberateľom. Znalec J.. C. je znalcom z odvetvia účtovníctva a teda nebol oprávnený vyjadrovať sa k prepočtu drevnej hmoty. Tak mohol učiniť iba znalec J.. H., ktorý je znalcom z príslušného odvetvia.

Z takto uvedených dôvod mal teda súd za preukázané, že v rozhodnom období bola obž. K. dodaná drevná hmota o objeme najmenej 112.599,472 prn a nie 76.605,21 prn, ako tvrdí obžaloba a teda následne mohol dodať svojim odberateľom dodávky drevnej hmoty (aj zo započítaním tzv. fiktívnych dodávok) o celkovom objeme 82.075,06 prn.

Obž. W. bola v rozhodnom období dodaná drevná hmota o objeme 9.126 prn a nie 6.820 prn, ako tvrdí obžaloba a teda následne mohol dodať svojim odberateľom dodávky drevnej hmoty (aj zo započítaním tzv. fiktívnych dodávok) o celkovom objeme 7.079,20 prn.

Podľa názoru súdu, je takto vyvrátený jeden z ďalších hlavných argumentov obžaloby pre vinu obžalovaných.

Ďalej súd, prostredníctvom znaleckého dokazovania preveroval skutočnosť, či obžalovaní K. P. W., v rozhodnom období mali dostatok pohonných hmôt (ďalej PHM) na zabezpečenie prevádzky svojich motorových vozidiel, ktorými mali dodávať drevnú hmotu spoločnosti K..

V tejto otázke bol do konania pribraný súdny znalec Ing. C. V. W., znalec z odboru preprava, odvetvie preprava, špedícia a zasielateľstvo, ktorý vo veci podal znalecký posudok č. 1/2018 v znení doplnenia č. 1.

Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že danú otázku mohol zodpovedať iba u obž. K., pretože u neho boli zaistené všetky účtovné doklady o nákupe PHM. U obž. W. tieto neboli nájdené.

Súdny znalec v tomto posudku konštatuje, že na zodpovedanie danej otázky mal všetky relevantné podklady, nielen účtovne doklady o nákupe PHM. Súd teda nemá dôvod pre pochybnosti o záveroch, ktoré sú v ňom uvedené. Súdu nebol predložený napr. kontrolný znalecký posudok, ktorý by inak riešil túto otázku.

Z tohto znaleckého posudku vyplýva, že obž. K. vzhľadom na množstvo nakúpených PHM a aj vzhľadom na motorové vozidlo, ktoré použil na prepravu svojich dodávok v rozhodnom období pre svojich

odberateľoch, vrátane K., mohol po technickej stránke vykonať aj dodávky, o ktorých obžaloba tvrdí, že boli fiktívne.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením jednotlivých dodacích listoch /červený šanón/, o ktorých poškodený a obžaloba tvrdia, že má ísť o fiktívne dodávky. Na rozdiel od poškodeného nemá súd zato, že u všetkých „ ide o čisté dodacie listy, ktoré vodiči v rukách nemali“. Po vyhodnotení opotrebovania týchto dodacích listov, má súd zato, že niektoré javia na prvý pohľad známky bežného opotrebovania, keď väčšina z nich bola niekoľkokrát prehnutá a sú v nich opravované údaje, čo sa týka množstva skutočne prevzatej drevnej hmoty, ktorú podpisoval obžalovaný. To v akom sú stave, záležalo na tom, či boli alebo neboli uchovávané v nejakých obaloch. Pokiaľ boli uchovávané so vzornou starostlivosťou, je možné aj v súčasnej dobe prijať u niektorých z nich záver, že sa javia „akoby niektoré z nich vodiči nemali vôbec v rukách“.

K objasneniu týchto skutočností, súd nemohol vykonať znalecké dokazovanie z dôvodov uvedených vyššie.

Podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, prečin podvodu spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a/ Tr. zákona, obzvlášť závažný zločin podvodu spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu.

Súd v prípade vyhlasovania odsudzujúceho rozsudku, musí byť na základe vykonaného dokazovania presvedčený, že skutočne sa obžalovaní dopustili žalovaných trestných činov. V tomto prípade takúto vnútornú istotu nenadobudol. Vykonaným dokazovaním, tak ako je to uvedené vyššie, mal súd za vyvrátené zásadné tvrdenia obžaloby ohľadom viny obžalovaných.

Súd vykonal nepriame dôkazy, ktoré nasvedčujú vine obžalovaných, avšak tieto netvorí logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré by vo svojom celku spoľahlivo preukázali všetky okolnosti žalovaných skutkov a z ich spáchania usvedčovali práve týchto obžalovaných a súčasne vylúčili možnosť akéhokoľvek iného záveru. Preto súd musel rozhodnúť podľa zásady „ in dubio pro reo“.

Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu tak jednotlivo ako aj v súhrne, má súd zato, že nebolo preukázaná objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Obžalovaní teda poškodeného neuviedli do omylu, pretože nebolo vykonaným dokazovaním bez pochyb preukázané, že došlo k tzv. fiktívnym dodávkam drevnej hmoty, tak ako to tvrdila obžaloba.

Z takto uvedených dôvodov preto súd obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky pre ktoré boli obžalovaní stíhaný.

Keďže obžalovaní boli spod obžaloby oslobodení, súd poškodeného U. V. B., B..T..Y., A. Č.. XX, W., J. XX XXX XXX, P. W. N. K. B., B..T..Y., A. Č..XX, W., J. XX XXX XXX odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolaním môže napadnúť rozsudok obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie je treba podať na súde, proti ktorému rozsudku smeruje, a to v dvoch vyhotoveniach.